

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

De Haloneso

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

καὶ ὅτι γε συμβόλων οὐδὲν δεῖται μακεδόνες πρὸς ἀ-
 λυαίους, ὁ παρὲν λυθῶς ὑμῖν χρόνος τεκμήριον γιγνέ-
 σθαι. οὐτε γὰρ ἀμύνταί πατήρ ὁ φιλιππῶν, οἷ τε οἱ ἄλλοι
 μακεδονίας βασιλεῖς, οὐδέ ποτε σύμβολα ἐποίησαντο
 πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν. καὶ τοὶ πλείους γε ἦσαν ἀδπι-
 μιζίμῳ τότε πρὸς ἀλλήλους, ἢ νῦν εἰσιν. ἐφ' ἡμῖν γὰρ ἡ
 ὑ μακεδονία. Ἐ φέρεις ἡμῖν ἔφερε, καὶ τοῖς ἐμπορίοις τότε
 μάλλον, ἢ νῦν, ἡμεῖς τε τοῖς ἐκεί, κακῆνοι τοῖς παρ' ὑμῖν
 ἐχρῶντο. καὶ ἐμπορίαν δὲ δίχα ἐπ' ἦσαν ὡς περὶ αὐτῶν ἀει-
 βῆς, καὶ κ' ἡμεῖς αὖτε πῶς μηδὲν δεῖται συμβόλων τοῖς ἑ-
 σσῦτον ἀλλήλων ἀπέχρησται. ἀλλ' ὁμοῦς ἐδενὸς τοῖς του ὄν-
 τος τότε, καὶ ἐλυσιπέλει σύμβολα πομπαιμῶν, οὐτ' ἐκ
 μακεδονίας πλεῖν ἀδπιμαζε δίχα ἀποδομοῖς, ἐφ' ἡμῖν
 εἰς μακεδονίαν. ἀλλ' ἡμεῖς τε τοῖς ἐκείνομοις, ἐκείνοί
 τε τοῖς παρ' ὑμῖν, τοῖς δίχα ἐλάμβανον. καὶ οὐκ ἀγνοεῖτε,
 ὅτι τὰ σύμβολα ταῦτα γιγνέσθαι, εἰς ἑσποδοχίαν τὴν μὴ δι-
 ἀμεισθηπῆσαι ὑμῶς δὲ λόγως ἐπ' αὐτῆς ποπδαίας.
 αὐτῆς ἢ τῆς ληστῶν, δίχα μὲν εἴσιν ἐπ' ἡμῖν, κοινῆ φυλάττειν τοῖς
 ἐν τῇ θαλάττῃ κακούργουῦντας, ὑμῶς τε καὶ αὐτῶν, οὐδὲν
 ἄλλο, ἢ τὰ ἀξίωσιν, ὑφ' ἡμῶν εἰς τὴν θαλάτταν κατα-
 σταθῆναι, καὶ ὁμοῦς γῆρας ὑμῶς, ὡς αὐτῶν φιλιππῶν, ἐφ' ἡ
 ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακίαν δινατοῖ ἐστὶ φυλάττειν. ἐπ' ἡ
 ὁδὸν αὐτῶν ταύτην τὴν ἀδπιμα, αὐτῶν πλεονεχίαν ὁρμι-
 ζομένην εἰς τὰ νήσους ἐπ' αὐτῶν πρὸς τῆς ληστῶν φυ-
 λακίαν. ἀφ' αὐτῶν εἰς τοῖς νηπιώτας, καὶ ἀφ' αὐτῶν ἀφ' ὑμῶν,
 καὶ μὴ μόνον τοῖς φυλάκας τοῖς παρ' αὐτῶν εἰς θάσσαν κε-
 κομηνῆσαι. ἐφ' ὑμῶν ἐστὶν στρατηγῶν, ἀλλ' ἡ καὶ τὰς ἄλ-
 λους νήσους ἀκκοῦσασθαι, συμπεμπῶν τοῖς συμπλοῦσόμε-
 νους, καὶ ἐφ' αὐτῶν στρατηγῶν τῶν ἡμετέρων, ὡς κοινῶν σαύτας ἢ
 καὶ θαλάτταν φυλακίαν. καὶ τοῖς, ἐφ' αὐτῶν πνεῦς αὐτῶν πρὸς
 ἀδπιμα ἐπ' αὐτῶν. ὁ δὲ οὐδὲν δεῖται ἑίρηεις κατα-
 σταθῆναι, καὶ νηπιώταις ἀκκοδομαί, Ἐ δὲ πρὸς ὁμοῦς ἀπο-
 σταθῆναι βεβῆσαι, καὶ διαπόνας ἐμφορῶν διαπαντῶν, εἰς τοῖς
 καὶ θαλάτταν κινδύνους, ὧν οὐδὲν πρὸς ἡμῶν. ταῦτα οὐκ
 ἀδπιμα, ἀλλ' ἀδπιμα ἀδπιμα, φιλιππῶν ἀξίωσιν αὐτῶν ὑμῶς
 συγχρησῆσαι αὐτῶν, εἰ μὴ ὑμῶν ἀφ' αὐτῶν πρὸς αὐτῶν, οἱ
 ἐκ ἀκκοῦσασθαι φιλιππῶν ζῶντες, καὶ οὐ τῆς αὐτῶν παρ' ἑ-
 δι, καὶ τοῖς παρ' ἐκείνου διαρῶν λαμβανόντες, οἷσιν αὐτῶν
 καὶ λαμβανῶν, τὰ οἷοι πολουῦντας. αὐτῶν ἢ ἐπιπνο-
 ρόσασθαι τῆς εἰρήνης, καὶ ἐδὲσθαι ἡμῖν οἱ πρὸς αὐτῶν οἱ παρ'
 ἐκείνου πρὸς ἀδπιμα, ἐπιπνορῶσασθαι, ὅτι ἐπιπνορῶσασθαι
 μετὰ ὁ ἀδπιμα πῶσιν ἀδπιμα οἷοι ἀδπιμα, ἀδπιμα ἐφ'
 ἐκείνοισι τὰ αὐτῶν ἔχειν, ἀμφοσθηπῆ μὴ δεδωκέναι,
 μηδὲ τοῖς πρὸς αὐτῶν εἰρήνην πρὸς ὑμῶς, οὐδὲν
 ἄλλο ἢ πεπιπνορῶσασθαι τούτων, οἷς χρῆται φίλοις, ὡς
 ὑμεῖς οὐκ ἀμνησῶντε τὰ ἐν τῶν δῆμων εἰρημῶν ἀμνησῶν ἢ
 πᾶσι, οὐκ οἷον τὸ ἐστὶ ὑμῖν ἀμνησῶνσαι. ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ
 ἐπιπνορῶσασθαι, καὶ οἱ πρὸς αὐτῶν ὑμῖν οἱ παρ' ἐκείνου ἡμῶν
 διελέγοντο, Ἐ τὸ ψήφισμα ἐγράφη, ὡς τε οὐκ οἷον τὸ ἐστὶ
 πρὸς αὐτῶν ἢ λόγων εἰρημῶν, καὶ οὐδὲν τὸ ψήφισμα
 τὸς ἐπιπνορῶσασθαι ἀδπιμα, τὸ καταψοδομῶν γράμην
 τῶν πρὸς αὐτῶν, ταύτην ὑμῶς χειροστονήσαι. ὡς τε τὸ
 μὴ ἐκείνου, ἀλλ' καὶ ὑμῶν ἐπέσπληκεν, ὡς ὑμεῖς
 αὐτῶν ἐκείνοισι, αὐτῶν τούτων ἀποκρινάμενοι, τὸ γνῶ-
 μῶν ἀπεσείλατε. Ἐ οἱ μὴ πρὸς αὐτῶν, ὧν καταψο-
 δετο τὸ ψήφισμα, ὅτι ἀπεκρινάμενοι αὐτοῖς ἀδπιμα, κῶσιν
 τῶν, καὶ ὅτι ξενίαν αὐτοῖς ἐκαλεῖτε, οὐκ ἐτόλμησαν παρελθεῖν, ἐφ'
 εἰπεῖν, ὅτι καταψοδομῶν ἡμῶν, ὡς ἀνδρες ἀδπι-
 ναιοί, καὶ φατῆ ἡμῶς εἰρημῶν, ἀλλ' ἀδπιμα ἀπῶντες ὄροντο. ἐβλομαί δ' ὁ
 μῶς, ὡς ἀνδρες ἀδπιναῖοι,

A Nam Macedonibus tesseris aduersus Athenienses
 nihil omnino esse opus, præteritum tempus eui-
 denti vobis argumento fit. Nec enim vel Amyntas
 Philippi pater, vel reliqui Macedonia reges, vnquã
 tesseras cum vrbe nostra fecerunt: quamuis tunc plu-
 ra commercia, quàm nunc, nobiscum ei intercede-
 rent. Nam in nostra potestate erat Macedonia, &
 tributa nobis pendebat, & emporiis tunc magis
 quàm nunc, tam nos illorum quàm ipsi vestris vie-
 bantur: & iudicia mercatorum non erant ita accu-
 rata, vt hodie: quæ quia singulis mensibus exercen-
 tur, efficiunt, vt tanto locorum interuallo seiuncti,
 tesseris nihil indigeant. Sed tamen quum illis tem-
 poribus tale nihil in vsu esset, non expediebat, tesse-
 ris factis ad iura petenda, vel ex Macedonia Athenas
 vel Athenis in Macedoniam nauigari: sed vt nos il-
 lorum, sic illi nostris institutis & legibus iudicari
 controuerfias patiebantur. Scitote igitur, tesseras i-
 stas fieri, vt vobis deinceps nullam esse causam proba-
 bilem Potidæ vendicandæ concedatis. At de
 prædonibus, æquum esse ait, vt qui piraticam in ma-
 ri exercent, à vobis & à se communiter pellantur. In
 quo non aliud quàm hoc postulat, vt sibi à vobis
 tradatur maris imperium: vtque confiteamini, vos
 sine Philippo, nec mare tueri & custodire posse.
 Hanc etiam licentiam dari sibi vult vt quocunq;ue
 nauigans, & insulas ingrediens, ibique desidens, per
 speciem arceudi prædones, insulares corrumpat, &
 à vestra societate & ditione abalienet: neque con-
 tentus Macedonicos exules per vestros imperatores
 Ithacum transportasse, reliquas etiam insulas sibi
 vendicare vult. mittendis hominibus qui se nostros
 ducum classi adiungunt, tanquam custodiæ ma-
 ris conserues futuri. Sunt sane qui dicant, nihil illi
 ad sua vel tutanda vel amplificanda opus esse mari.
 At is qui mare negligit scilicet, tiremes comparat,
 & naualia extruit, & classes mittere instituit, neque
 paruos sumptus facit in exercitationes naualis præ-
 lij, quibus nihil habet antiquius. Hæc igitur Athe-
 nienses, an putatis Philippum concedi sibi à vobis
 postulaturum, nisi & vos contemneret: & in istis,
 quorum amicitiam hic expetendam & concilian-
 dam sibi duxit, summam fiduciam haberet? Quos
 non pudet Philippo viuere potius, quàm suæ patriæ:
 à quo ea munera quæ accipiunt, ferre se domum pu-
 tant, quum interim ea quæ domi sunt, vendant. Iam
 de pacis emendatione, quam legati ab eo missi pe-
 nes nos esse iusserunt, quia contreximus id quod to-
 tius humani generis consensu iustum est, vt vtrique
 sua teneant: id & se concessisse, & legatos ad vos di-
 dixisse negat: propter nullam aliam causam, nisi quod
 ab istis, quibus amicis vtitur, per suasum ei est, vos ea
 quæ pro concione dicta sunt, non meminisse. At qui
 solum hoc oblitum esse non potestis. Nam in eodem
 conuentu & legati ad vos ab eo missi verba fecerunt
 & senatusconsultum scriptum est. Itaque fieri ne-
 quit, quum in re præsentis verba facta essent, & po-
 stea statim senatusconsultum recitaretur, vt vos i-
 stud decretum, quod in legatos mentiretur, vestris
 suffragiis comprobaueritis. Quare hoc non contra
 me, sed contra vos scripsit: vos iis de rebus, de qui-
 bus nihil audissetis, responso dato, decretum illud
 ad se misisse. Ac legati quidem ipsi, quibus decreti
 mendacium fraudi erat, quum eis de scripto respō-
 deritis, & eos ad hospitium inuitaretis, non ausi fuere
 prodire in publicum, ac dicere: Iniuriam nobis facitis,
 Athenienses, & ea nos dixisse iactatis, quæ non dixim:
 sed taciti se proripuerunt. Volo autem vos, Athenienses,

III. capit.
 refutatio,
 Philippum
 sub prætex-
 tu piraticæ
 prohiben-
 dæ, affecta-
 re maris
 imperium.

IIII. capi-
 tis refuta-
 tio, de fœ-
 deris emen-
 datione,
 quam Phi-
 lippus per
 legatos su-
 os conce-
 dit, nunc
 neget.

(nam Python, qui tum legatum agebat, apud vos in concione laudatus fuit) eorum verborum quæ dixit, commonefacere. Scio enim vos ea meminisse. Fuerunt autem perquam similia etiam his Philippi literis. Nam dum in nos, qui Philippum criminamur, inueheretur, etiam vos incusabat. Quum enim Rex incitatus esset ad bene de vobis merendum, & vestram amicitiam præ cæteris Græcis in primis expetiuisset, vos illius desiderijs obistere, calumniatorum orationem approbantes, quum verò illi tales orationes, quibus ut ipse profcindatur, ita vos oblectemini, allatae sint: mutari eius animum, quod illis insidiari putetur, de quibus bene mereri decreuerit. Proinde vetabat, ne populares oratores pacem reprehenderent (nec enim eam esse dissoluendam) sed si in pacis conditionibus aliquid perperam scriptum videretur, id corrigere iubebat. Philippum enim facturum esse omnia, quæ vos decreuissetis. Quod si oratores calumniari pergerent, & ipsi tamen nihil scriberent, per quod & pax firmaretur, & perfidia opinio à Philippo amoueretur: talibus hominibus non esse ausculandū. Hæc vos audientes, probabatis, & æqua postulare Pythonem dicebatis: & erant illa quidem æqua. Dicebantur autem, non ut aliquid illi vtile, aut ea pro quibus perficiendis magnam pecuniam dilargitus fuerat, e fœdere tolleretur: sed à nostratibus istis magistris prius edoctus illa fuerat, qui putabant fore neminem qui Philocratis, per quem Amphipolis periit, decreto intercedere auderet. Ego verò, Athenienses, nihil contrarium legibus promulgare ausus sum, sed decreto Philocratis, quod cum legibus pugnat, contraria scripsi: ut ego demonstrabo. Nam senatusconsultum Philocratis, quo vos Amphipolim perdidistis, prioribus senatusconsultis aduerfabatur, per quæ vos eam prouinciam obtinuisistis. Ac illud quidem senatusconsultum Philocratis, erat legibus cõtrariū: neque fieri poterat, ut is qui leges in promulganda sententiâ sequeretur, senatusconsulto contrario legibus, consentientia scriberet. Quum autem illis prioribus senatusconsultis, quæ & legitima erant, & vestram conditionem tuebantur, consentanea scriberem: cum legitima scripsi, tum Philippum coargui: ut qui & fucum vobis faceret, & pacem emendari nolle: sed id ageret, ut oratoribus reipub. studiosis, fides apud vos abroharetur. Ac eum emendationem fœderis, qua vobis permisit, nunc à se permissam esse negare, omnes scitis, & Amphipolim sibi vendicare. Nam vos eam sibi tradidistis, quum decerneretis, ut quæ habebat, haberet. Enimverò vos tale quidem senatusconsultum fecistis: sed Amphipolim ipsius esse, nunquam decreuistis. Haberi enim possunt etiam aliena: & nō omnes qui habent, sua habent. nā multi etiā aliena possidēt. Quare istæ illius argutix & captiones friuolæ sunt, & ineptæ. Ac decreti quidem Philocratis meministis: sed eius epistolæ, quam ad vos, dum Amphipolim obsideret, misit, oblitus est: in qua confitebatur, Amphipolim esse vestrâ: & promittebat, si expugnasset, eam se vobis redditurum, ut quæ vestra esset, nō eorū qui tū tenebāt. proinde qui prius Amphipolim, quâ Philippus expugnasset, incolēbant Atheniēsium, prouinciā scilicet habebāt. Eadē verò post quā Philippus cepit, nō Atheniēsium regionē, sed suā tenet: Imo ne Olynthū quidē, nō Apolloniā nō Pallēnē, ut alienas, sed ut suas prouincias tenet. Numquid vobis videtur, cautē & circūspectē ad vos omnia scribere: ut appareat eū & dicere & agere, quæ oēs homines iusta esse fateatur? an potius hominū existimationē e sublimi despiciere? qui regionē, quā

¶ capitis:
De Amphipoli Philip
po concessa, refutatio.

Α καὶ γὰρ διδραμίσεν ὁ πύθων παρ' ὑμῶν ἐν τῇ δημοκρασίᾳ ὁ πότε παροβόλων, αὐτὴς τοῖς λόγοις, οἷς ἐλεγχῆν ὑπομνήσαν. οἶδα γὰρ ὅτι μέμνησθε. ὡς γὰρ πλήσοι ἦσαν, οἷς καὶ νῦν ἐπέσταλκε φίλιππος. ἐγκλήων γὰρ ἡμῖν τοῖς δευβάλλουσι τὸν φίλιππον, καὶ ἡμῖν ἐμέμνητο, ὅτι ἀρμηπύτος αὐτὴν διποιεῖν ὑμῖς, καὶ παρηγορῆσαι μάλιστα τῶν ἐλλύων φίλοις κερτήσας, αὐτοὶ κωλύετε, ἀποδεδυμένοι τοῖς λόγοις τῶν συκοφαντουμένων, καὶ χρέματα ἐκείνων αὐτοῦ πωλῆσαι, καὶ δευβάλλοντων. τοῖς γὰρ τοιούτοις λόγοις, ὅταν ἀπαρζελόντων ἀκούῃ ὅτι κερτῶς ἦκεν, ὑμῖς ἢ ἀποδέχεσθε μεταβάλλει αὐτὴν τὴν γῆν, ὅταν ἀπὸ τοῦ θανάτου τούτοις, ὡς ἀσπέρη) ἀερέτης εἶ). ἐκέλευσεν οὐκ εἶς λέγοντας ἐν ταῖς δῆμοις, τῇ μὲν εἰρήνῃ μὴ ὀπιπμαῖν. ἐ γὰρ ἀξίον εἶ) εἰρεῖν λυεῖν. εἰ δὲ τι μὴ κερτῶς γέγραπται ἐν τῇ εἰρήνῃ, τὸ ἐπαγορεύσασθαι, ὡς ἀπαντα φίλιππον ποιήσονται, ὅσα αὐτὸς ἠψίσησθε: ἐὰν ἢ δευβάλλωσι μὲν, αὐτοὶ ἢ μηδὲν γέγραπται, δι' οὗ ἢ μὲν εἰρήνῃ εἶσαι, παύσεται δὲ ἀπιστοῦντος φίλιππος. μὴ παροσέχειν τὸν νοῦν τοῖς τοῖσιν αἰθεροῖς, καὶ τοῖς τοῖς λόγοις ὑμῖς ἀκούοντες, ἀπεδέχεσθε, καὶ δίκαια ἐφατε τὸν πύθωνα λέγοντα, καὶ τὸ δίκαιον. ἐλεγε γὰρ τις λόγους πύθωνι, οὗ ὅπως λυθῆναι ἐν τῇ εἰρήνῃ, ἀλλὰ εὐκρινῶς συμφέροντα, καὶ ὡς πολλὰ χρέματα ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἀλλὰ ἐπὶ τῶν εἰρήνης διδασκάλων παροδεδιδασκόμενος, οἷς οὐκ ἄντ' εἶ) τὸν γράφοντα ἐναντία τῶν φιλοκράτους ἠψίσματα, τὰ ἀπολλυῖν π' ἀμφίπολιν. ἐγὼ γὰρ ἀνδρες ἀθηναῖοι, παροσέχοντες μὲν οὐδὲν ἐτόλμησα γράψαι τῶν φιλοκράτους ἠψίσματα, ὅτι ὡς ἀρμηπύτος, τὸν γὰρ ἠψίσματα, ὡς ἐγὼ ὀπιπμαῖν. τὸ γὰρ ἠψίσματα τὸ τῶν φιλοκράτους, καὶ ὁ ὑμῖς ἀπολλυῖν ἀμφίπολιν, ἐναντίον τῶν πῖς παροσέχοντες ἠψίσματα, καὶ ὁ ὑμῖς ἐκπέσασθε ταῦτα τὴν τῶν γῆραν. τὸ μὲν οὐκ ἀρμηπύτος τὸ ἠψίσματα, τὸ τῶν φιλοκράτους καὶ οὗ οἷν τῶν, τὸν τῶν ἐνομο γῆραν, τὰ αὐτὰ τῶν ἀρμηπύτος ἠψίσματα γῆραν. ἀκείνους δὲ τοῖς παροσέχοντες ἠψίσματα τοῖς οὖσιν ἐνόμοις, καὶ ὁ σῶζοι τὴν ὑμῶν γῆραν τὰ αὐτὰ γῆραν, ἐνομο γῆραν γῆραν, καὶ ὁ ἐλεγχον τὸν φίλιππον, ὅτι ὡς ἀρμηπύτος ὑμῖς, καὶ οὐκ ἐπαγορεύσασθαι ἐβούλετο τὴν εἰρήνῃν, ἀλλὰ τοῖς ὑμῖν λέγοντας ἀπίστοις, καὶ ἀσπέρη. καὶ ὅτι μὲν δὲς τὴν ἐπαγορεύσασθαι, καὶ ὡς ἀρμηπύτος, ἀπαντες ἴσασθε. φησὶ ἢ ἀμφίπολιν αὐτὴ εἶ). ὑμῖς γὰρ ἠψίσματα ἐκείνου εἶ), ὅτι ἠψίσματα ἔχει αὐτὸν ἀεῖρον. ὑμῖς ἢ τὸ μὲν ἠψίσματα τὸ ἠψίσματα ἢ μὲν τοῖς ἐκείνου εἶ) ἀμφίπολιν. ἐὰν γὰρ ἔχειν καὶ τὰ λόγια. καὶ οὐκ ἀπαντες οἱ ἔχοντες, τὰ αὐτῶν ἔχουσιν, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ τὰ λόγια κέρταται. ὡς τε τὸ γὰρ τὸ σφόν αὐτῶν, καὶ ὡς ἀρμηπύτος, καὶ ὡς φιλοκράτους ἠψίσματα, μέμνηται, τῆς ἢ ἀρμηπύτος, καὶ παροσέχοντες ὑμῖς ἐπιμύνητε ἀμφίπολιν ἐπολιόρκει, ὅτι ἐλεγχον ἐν τῇ ἀρμηπύτος τὴν ἀμφίπολιν ὑμῶν εἶ). ἐὰν γὰρ ἀρμηπύτος ὑμῖν ἀποδέσσειν, ὡς οὖσαν ὑμῶν γῆραν, καὶ ἢ τῶν ἔχοντων. καὶ κέρταται μὲν ὡς ἀρμηπύτος παροσέχον ἐν ἀμφίπολιν οἰκιστῶν παρὶν φίλιππον λαβεῖν, τὴν ἀθῆναιαν γῆραν ἔχον. ἐπειδὴ ἢ φίλιππος αὐτὴν εἰληφει, οὐ τ' ἀθῆναιαν γῆραν, ἀλλὰ τ' αὐτὴν ἔχει: καὶ ὡς ἀρμηπύτος γῆραν, ὡς ἀρμηπύτος ἀρμηπύτος; οὐ ἢ παρὶν ἀρμηπύτος ἀρμηπύτος, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν γῆρας κέρταται; ἀρ ὑμῖν δοκῆι παρὶν ἀρμηπύτος ἀπαντα παροσέχοντες ὑμῖς ἀρμηπύτος, ὅπως ἀρμηπύτος καὶ λέγων, καὶ παροσέχοντες ἀρμηπύτος ἀρμηπύτος οὐλογοῖ) δίκαια εἶ), ἀλλ' οὐ σφόντα καὶ ἀρμηπύτος; ὅς τ' ἔχοντες τὴν γῆραν καὶ οἱ ἠλλύωντες

Atqui Cherfonefi limites sunt non Forum, sed Ara montani Iouis, quæ est intra Pteleum & albam Actam, quo in loco institutum fuit, Cherfonefium fossa dicta ducta distermina re. id quod aræ inscriptio montani Iouis indicat, his verbis:

*Limes ut in medio Lenca, Pteleique notetur,
Hæc est excellens ara sacrata Ioui.*

*Ne populos turbet contentio, Iuppiter ipse
Rex superum medius limite signat agros.*

Hac igitur regione, quæ tanta est, quantam plerique nostris partim ut sua ipse fruitur, partim aliis eam dono dedit, omnésque fundos vestros sibi subiicit. Nec eam duntaxat regionem quæ extra Forum est, vobis eripit: sed & in hac epistola scribit, vos oportere iudicio transigere cum Cardianis, qui intra Forum habitant: cum Cardianis inquam qui in prouincia vestra confederunt, si qua vobis cum illis cõtrouersia sit. Est autem illis cõtrouersia vobiscum: atq; ea num parua de re, considerate. Se regionem incolere dicunt quæ sua sit, & non vestra: & quicquid vos ibi possideatis, id vos possidere tanquam in aliena ditione partum: at quæ ipsi teneant, se tenere tanquã fundos in sua terra. Et hæc vestrum ciuem, Callipũ Peganensem, senatusconsulto promulgasse. In quo haud sanè mentiuntur: promulgauit enim. Quem

Callipi Peganensis decretum.

quum ego violatarum legum reum fecissem, vos absoluitis. Proinde id effecit, ut ea de regione cõtrouersiam haberetis. Quòd si de hoc in iudicium venire contra Cardianos non pudebit, vtrum ea regio vestra, an verò ipsorum sit: cur non eodem etiã contra Cherfonefitas reliquos iure vti mini? Quin adeò contumeliosè vobis insultat, ut aiat, Si Cardiani venire in iudicium recusent, se eos coarcturum. quasi verò vos ne Cardianos quidem adigere possitis, ad ea vobis prestanda quæ iusta sunt. quod quum vos nequeatis, ipse se illos ad id faciendam coacturum dicit. An nõ ingentia in vos beneficia confert? Nec desunt tamen, qui hanc epistolam bene scriptã esse dicant: qui quidem maiore vestro, quàm Philippus, odio digni sunt. Is enim dum vobis in rebus omnibus aduersatur, sibi ipsi gloriam & magnas opes acquirit. At quicumque, Athenienses quum sint, beneuolentia Philippum, non patriam prosequuntur: hi, ut eorum malitia meretur, à vobis malè perdi debent: si modò vos cerebrum in temporibus, & non in calcibus conculcatum geritis. Reliquum adhuc mihi est, ut & ad præclaram istam epistolam, & dicta legatorum, responsum scribam, quod & æquum esse, & vobis profuturum existimem.

Inuehitur in proditoribus.

LIBANII ARGUMENTVM
orationis de Cherfonefo.

Coloni in Cherfonefi missi.

HAc ratione Diopithes defeditur, & crimina illi apud Athenienses obiecta diluuntur. Fuit enim Thracia Cherfonefus antiqua possessio Atheniensium: qui Philippi temporibus colonos è suis ciuibus illuc miserunt, veteri more suo: quo pauperes atque inopes ciues in exera sua oppida habitatum ablegabant: armis & viatico è publico datis. Id quod nunc quoque factum est, missis in Cherfonefium colonis, & Diopithe cum imperio eis prefecto. Ac Cherfonefite quidem reliqui, eos qui aduenerant, in societatem ædium & agrorum receperunt. Cardiani verò quòd regionè suam tenere se dicerent, non Atheniensium, repulerunt. Hinc à Diopithe Cardiant bello: quum peterentur, ad Philippũ cõfugiũt. Is igitur per literas Atheniensibus, edicit, ne Cardianis, suis clientibus vim faciãt: sed iure ut agãt, si quã

Diopithis bellum cum Thracibus & Cardianis.

καρδανούς ἢ οὐκ ἐδέξαντο, λέγοντες, * ἰδίαν χώραν οἰκεῖν, καὶ οὐκ ἀδελφῶν. ἐν τῷ δὲ ἐν αὐτῷ διοπιθῆος ἐπιτολῆματι καρδανούς. οἱ δὲ πρὸς φιλιππον καταβύβουσι, καὶ αἱ, ὁπισθελαι τοῖς ἀδελφῶσι μὴ βιάζεσθαι καρδανούς, αἱ αὐτῶν ἀποσκήνωσι. ἀπὸ αὐτῶν δὲ διαλέξεται πρὸς αὐτοὺς

A Διαφορὰ καὶ τοῖς χερρόνησου οἱ ὄρει εἰσὶν, οὐκ ἀγροὶ, ἀλλ' ὁ βωμὸς τῷ Διὸς τῷ ὀρείου, ὃς ἐστὶ μεταξὺ πτελεῖ, καὶ λδουκῆς ἀκτῆς. οὐ ἢ διωρυχῆ ἔμελλε χερρόνησου ἐσεσθαι, ὡς γε τὸ ὁπισθελαιμμά τὸ ἐπὶ τῷ βωμῷ τῷ Διὸς τῷ ὀρείου δηλοῖ. ἐστὶ ἢ τοῦτ'.

Τὸνδε καὶ διδρυσαντὸ διαφωρικαλλία βωμῶν, λδουκῆς καὶ πτελεῖος μέσον ὄρεν δέμειον. Ἐννάεται χρόνης σημηθῶν ἀμμορῆς δὲ αὐτὸς ἀλλὰ μακρότερον ἐστὶ μέσος κερνίδης.

Ταύτην μὲντοι τὴν χώραν, ποσαύτην οὖσαν, ὄσων εἰ πολλοὶ ὑμῶν ἴσασιν, ὡς ἑαυτῶν ἔσαν, τὴν μὲν, αὐτὸς καρπούται, τὴν ἄλλοις δωρεὰν δέδωκε, καὶ ἀπαντὰ τὰ κτήματα τὰ ὑμετέρα, ὑφ' ἑαυτῶν ποιῆται. καὶ οὐ μόνον τὴν ἔξω ἀγροῦς χώραν σφετερίζεται, ἀλλὰ καὶ πρὸς καρδανούς, οἱ οἰκοῦσιν ἔξω ἀγροῦς, ὁπισθελαι εἰ τὴν νῦν ὁπισθελαι, ὡς δὲ ὑμᾶς διαδικάζουσαι πρὸς καρδανούς τοῖς οἰκοῦντας ἐν τῇ ὑμετέρᾳ, εἰ πρὸς αὐτοὺς διαφέρεσθε διαφέρεσθαι ἢ πρὸς ὑμᾶς, σκεψάσθε εἰ πρὸς μικροῦ ἑαυτῶν φάσι τὴν χώραν οὖσαν οἰκεῖν, καὶ οὐχ ὑμετέραν εἶναι. καὶ τὰ μὲν ὑμετέρα εἶδη κτήματα φασὶν ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ τῇ αὐτῇ κτήματι ὡς ἐν οἰκίᾳ. καὶ ταῦτα ὑμετέρον πολιτικὴν γράψαι ἐν ψήφισματι καλλιπῶν παιανία, καὶ τὸ γε ἀληθὲς λέγουσιν. ἔγραψε γὰρ, καὶ ἐμοῦ γε αὐτὸν γραμμάτων ὁδωροῦμαι γράψαι, οὐκ ἀπεψήφισατε. ποιητῶν ἀμφισβητήσμεν ὑμῖν τὴν χώραν κατισυδύακον. ὅποτε ἢ πρὸς τοῦτον τολμήσετε πρὸς καρδανούς διαδικάζουσαι. εἰδ' ὑμετέρα ὅτιν' αὐτῶν ἐκείνων ἢ χώραν δέξαι ἢ καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις χερρόνησίταις τὸ αὐτὸ δικαίον ἐστὶ. καὶ ἔτας ὑβριστικῶς ὑμῖν κέρχεται, ὡς ἐτέ φησιν εἰ μὴ δέλωσι διαδικάζουσαι οἱ καρδανοὶ αὐτὸς ἀναγκάσειν, ὡς ὑμῶν γε ἐκ αὐτῶν ἀδελφῶν ἀναγκάσειν ἢ δὲ καρδανούς τὰ δικαία πρὸς ὑμᾶς ποιῆσαι. ἐπειδὴ ἢ ὑμεῖς οὐ δυνάσθε αὐτοὺς φησὶ τὰ ἀναγκάσειν αὐτοὺς ποιῆσαι. ἀρ' ἐμεγάλα ὑμᾶς φάνεται ὄνερ γὰρ, καὶ ταύτην τὴν ὁπισθελαι πνεὺς δὲ ἔφασαν γερραφῶν, οἱ πολὺ αὐτῶν δικαιοτέρον ὑφ' ὑμῶν, ἢ φίππος μισοῦντο. τὸ ἐκείνος μὲν γὰρ ἑαυτῶν κτώμενος δέξαι καὶ μετὰ ἀγαθὰ, ἀπαντὰ καὶ ὑμῶν πρὸς αὐτοὺς ἢ ἀδελφῶν ὄντες, μὴ τῇ παρ' ἰδίᾳ, ἀλλὰ φιλιππῶν εὐνοίᾳ ἐν δέμειναι. πρὸς αὐτοὺς ὑφ' ὑμῶν κερκοὶς κερκοὶς ὑπολαλέναι.

C εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κερτάφαις, καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέραις καταπεπατημένον φορεῖτε. ὑπόλοιπὸν μὲν ὅτιν' ἐπ', πρὸς ταύτην τὴν ὁπισθελαι εἶδ' ἔχουσαν, καὶ τοῖς λόγοις τῶν πρὸς ἑσβίων γράψαι τὴν ἀπόκρισιν. καὶ ἢ γοῦμα δικαίαν τε εἶδη, καὶ συμφέρουσαν ὑμῖν.

LIBANIOI ΤΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
πρὸς τὸν ἐν χερρόνησῳ λόγον.

Ο λόγος ἐστὶ τῶν διοπιθῆος εἰρητικῶν. καὶ ὡς ἐκείνῳ πρὸς ἀδελφῶσι καταβύβουσι. καὶ μὲν γὰρ χερρόνησος ἢ πρὸς ἀφ' ἑκείνων ἀδελφῶν κτήματα ἀρχαῖον. εἰς δὲ τὸν πτελεῖ, ἀπέτελλαι καὶ τοῖς φιλιππῶν κερκοὶς, κερκοῦς ἑαυτῶν. ἐδ' ὅτι ἢ καὶ τὸ παλαιὸν τοῖς ἀδελφῶσι, ὅσοι πένητες ἦσαν αὐτῶν, καὶ ἀκτῆμονες οἰκοῦντες, πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν ἔξω πτελεῖ πρὸς ἑαυτῶν, καὶ ἐλαττωσαν οἱ πεμπόμενοι, ὅσοι αὐτῶν ἐκ τῶν δημοσίων, ἐφ' ὅσον κέρχαι τοῖς αὐτοῖς γέροντες. καὶ πεμπόμενοι ἐπίκοις εἰς τὴν χερρόνησον, στρατηγῶν αὐτοῖς δόντες διοπιθῆος, οἱ μὲν οὖν ἄλλοι χερρόνησῶν, τοῖς ἐπελάδοντες, ἐδέξαντο, καὶ μετέδωκεν αὐτοῖς, καὶ οἰκίαν, καὶ γῆν.